

EDUCAȚIA ÎN CICLUL PRIMAR, FACTOR PRIORITAR AL EDUCAȚIEI POPULARE

Luiza Lenuța AXINTE, doctorandă

<https://orcid.org/0009-0001-9771-1401>

Nicolae SILISTRARU, doctor habilitat, profesor universitar

<https://orcid.org/0000-0001-9469-4434>

Școala Doctorală Științe ale Educației

Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, Republica Moldova

Rezumat. Articolul analizează rolul educației familiale ca fundament al culturii populare în rândul elevilor din ciclul primar, subliniind importanța tradițiilor și a educației populare în dezvoltarea personalității. Familia este văzută ca un mediu esențial în transmiterea valorilor culturale și sociale. Un studiu aplicat pe 50 de părinți ai elevilor din clasele primare din județul Brăila relevă nivelul scăzut al cunoștințelor despre educația populară, dar și dorința de aprofundare privind tema supusă cercetării. Părinții solicită sprijin educațional și desfășurarea unor activități culturale pentru a promova tradițiile. Concluzia evidențiază nevoia unei implicări mai mari din partea părinților în păstrarea valorilor populare.

Cuvinte-cheie: cultură populară, educație familială, educație populară, tradiții.

PRIMARY EDUCATION, A PRIORITY FACTOR OF POPULAR EDUCATION

Abstract. The article analyzes the role of family education as a foundation of folk culture among primary school students, highlighting the importance of traditions and folk education in personality development. The family is seen as an essential environment for transmitting cultural and social values. A study conducted on 50 parents of primary school students in Braila County reveals a low level of knowledge about folk education, but also a strong desire to deepen their understanding of the topic. Parents request educational support and the organization of cultural activities to promote traditions. The conclusion emphasizes the need for greater parental involvement in preserving folk values.

Keywords: folk culture, family education, folk education, traditions.

„Educația copiilor este funcția primordială a omenirii. De la apariția omului rațional în istoria societății, nu a fost ființă care să nu educe și care să nu fie educată în istoria educației” [5, p.10].

Educația însăși „este o tradiție, o învățătură în sens larg. Faptul că ea devine la un moment dat o activitate social specializată și instituționalizată iar tradiția nu, faptul că educația prin școală este organizată și sistematică iar tradiția acționează spontan, nu-i micșorează acesteia din urmă rolul formativ asupra personalității copilului” [7, p.16].

Începând cu primii ani de viață, pătrunderea copiilor în cultură se produce în familie, la nivel popular și se continuă pe tot parcursul vieții, în comunitățile din care face parte, și într-un mod sistematic, în instituțiile școlare [Ibidem, p. 16].

De-a lungul istoriei, statutul social al copilului a cunoscut transformări semnificative, acesta nefiind întotdeauna perceput ca un subiect cu drepturi proprii. Conceptul de

recunoaștere a copilului ca ființă umană cu drepturi depline, implicând totodată obligații corespunzătoare din partea adulților, s-a conturat progresiv în secolul al XX-lea. În acest context, medicul și pedagogul polonez Janusz Korczak a avut un rol esențial în redefinirea perspectivei asupra copilăriei, promovând ideea că micii indivizi nu reprezintă simple „ființe în formare”, ci personalități autentice, demne de considerație și respect. Contribuțiile sale au impulsivat apariția necesității formulării unui document internațional care să consacre și să protejeze drepturile fundamentale ale copilului.

Astăzi, în România drepturile copilului sunt garantate de Constituție și de Legea Nr. 272/2004 republicată, privind protecția și promovarea drepturilor copiilor, precum și de Convenția ONU (Organizația Națiunilor Unite), cu privire la Drepturile copilului adoptate în România prin Legea nr. 18/1990. Aceste drepturi vizează asigurarea unei dezvoltări armonioase a copiilor atât fizic, cât și psihic, social, moral și intelectual sau spiritual. Copiii au dreptul la o educație care să le permită dezvoltarea aptitudinilor și a personalității, în condiții nediscriminatorii [3].

Codului Educației a Republicii Moldova, Art. 4, scoate în evidență importanța realizării idealului și a obiectivelor educaționale, formarea conștiinței și identității naționale, promovarea valorilor general-umane și a aspirațiilor de integrare europeană ale societății [1, p.4-5], o premisă importantă pentru cultivarea valorilor în familie [5].

Aceste obiective sunt urmărite și în documentele de politică educațională și vizează, printre altele competența cheie *sensibilizarea și exprimarea culturală a elevilor*, conform unui raport al Ministerului Educației și Cercetării din România [2].

Familia, spune autorul Nicolae Silistraru, „reprezintă un sistem alcătuit din mai multe persoane care interacționează și care au comportamente, atitudini ce pot fi interpretate și intercorelate. Familia reprezintă o moleculă a educației populare. Ea asigură individualizarea scopurilor și conținutul procesului educativ, creează condiții pentru dezvoltarea copiilor, pentru transmiterea experienței sociale a generațiilor” [5].

Referindu-ne la *pedagogia populară*, conform autorului Nicolae Silistraru, aceasta cuprinde totalitatea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor acumulate și confirmate de practica vieții, care se transmit din generație în generație, ca un progres al experienței istorice și sociale a maselor populare. Mediul înconjurător al copilului reprezintă un factor extrem de important în educație și autoeducație. Educația familială constă în autoeducația părinților. Educația copiilor este imposibilă fără educația mamei și a tatălui. În familie, copiii și adulții comunică sistematic, își duc traiul în comun, sărbătorile comune și mai ales munca coexistentă.

„Pedagogia populară motivată, conștientă, dirijată, îi pune pe copii într-o poziție practică de lucru ca transmițători și râvnitori ai învățăturilor părintești, ai tradițiilor și obiceiurilor. De aceea, fiecare copil simte o bucurie integrantă datorită faptului că face parte din viața poporului său, din trupul și sângele comun. Astfel, preluarea valorilor

populare, a lucrurilor sfinte se transformă în propriile stereotipuri. În fiecare educat se creează spiritul uman de patriotism, comunitate și cetățenie supremă” [5, p.183-186].

Tradiția înseamnă ceea ce se transmite de la o generație la alta, luând diferite forme și conținuturi ale folclorului. Din perspectiva educației populare, în familie părinții folosesc poveștile populare, proverbele, zicătorile, jocurile, tradițiile de familie, limba vorbită, dansurile tradiționale populare, portul popular, precum și majoritatea convingerilor de viață, religia, patriotismul, practicile și experiențele populare pentru a transmite copiilor comoara obiceiurilor. Înțelegem faptul că un copil este prin familia sa parte din comunitate, trăind viața acesteia. Prin toate experiențele sale, copilul este pregătit pentru a trăi în comunitate iar mai târziu, să fie un liant între tradiții și urmașii săi.

Așa cum subliniază autorul Dimitrie Onciulescu, „*bogăția culturală, populară, spiritual și material, mereu înnoită, s-a transmis din generație în generație, fără școală propriu-zisă, de la începuturile existenței acestei culturi, cu mult înaintea înființării oricărui fel de școală, prin școala vieții părintești, continuată de școala vieții, a muncii, a vetrei satului, a mediului social-cultural în care și-au perindat viața urmașii generațiilor trecute*” [4, p.15].

Deoarece primii învățători din viața copilului sunt părinții, am considerat că este relevant să evidențiem nivelul cunoștințelor pe care le dețin părinții elevilor din clasele primare cu privire la educația populară, precum și rolul pe care îl au tradițiile în viața familială.

Pentru a evalua atât nivelul de cunoștințe dar și pentru a colecta informații și sugestii cu referire la *educația din ciclul primar, un factor prioritar în educația populară*, din lista instrumentelor de cercetare a experimentului propus, a fost aplicat chestionarul, propus părinților elevilor din clasele primare. Chestionarul ne-a permis să descoperim în ce măsură părinții au cunoștințe despre educația populară și tradițiile de familie. Au fost identificate date despre practicile de educație populară din familie și nevoile părinților privind procesul continuității educației populare în familia din mediul rural. Cele 20 de întrebări au fost variate, directe și indirecte, de opinie, de cunoștințe și de control. Elaborat de către autorii studiului, chestionarul care „reprezintă mijloc concret de natură informațională, observațională, experimentală, pedagogică, statistică, etc...” [6] a fost propus unui număr de 50 de părinți și aparținători legali ai elevilor claselor primare din mediul rural, județul Brăila, România. Structura eșantionului după vârstă și nivelul studiilor absolvite, sub forma atribuirilor numerice și procentuale este redată în tabelul 1.

Tabelul 1. Structura eșantionului

Nr.crt	VÂRSTA			
	Sub 25 ani	26-35 ani	36-45 ani	Peste 45 ani
1.				
2.	13	16	10	11
3	26%	32%	20%	22%
4.	TOTAL - 50			

5.	NIVELUL STUDIILOR		
6.	Studii gimnaziale	Studii liceale	Studii superioare (universitare)
7.	21	14	15
8.	42%	28%	30%
9.	TOTAL-50		

Tabelul 1 ilustrează componența eșantionului. Se poate observa că cei mai mulți părinți au vârste cuprinse între 26-35 de ani, în proporție de 32%. 13 dintre ei au vârste sub 25 de ani iar un procent de 22% se încadrează în categoria celor trecuți de 45 de ani. Referindu-ne la nivelul studiilor absolvite, putem concluziona că cei mai mulți, 21 dintre ei au finalizat cursurile școlii gimnaziale, 28% au terminat studiile liceale iar un procent destul de ridicat, 30%, dintre respondenți au finalizat studiile superioare.

Reprezentarea grafică este redată în figura 1.

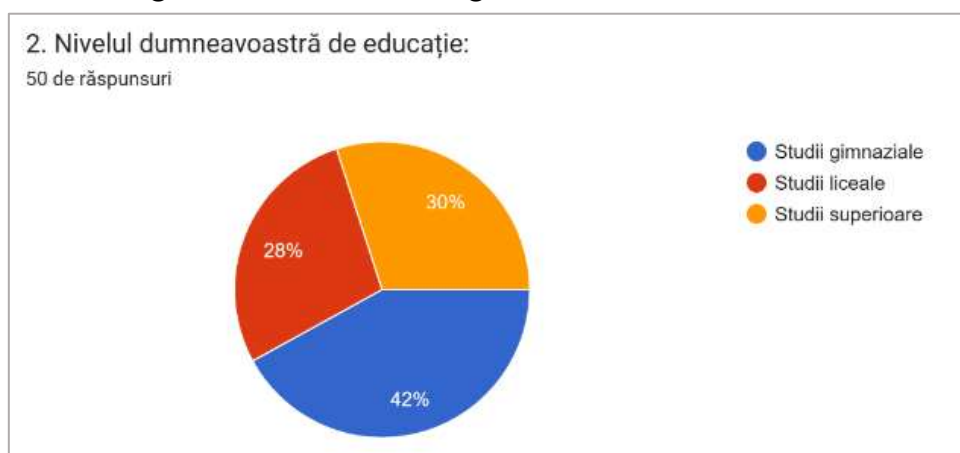

Figura 1. Reprezentarea grafică item nr. 2

Redăm în tabelul 2 componența chestionarului, cu itemii și obiectivele corespunzătoare.

Tabelul 2. Componența chestionarului, cu itemii și obiectivele corespunzătoare

Nr. crt.	ITEMI	OBIECTIVE
1	Vârsta dumneavoastră: ☐ Sub 25 de ani ☐ 26-35 de ani ☐ 36-45 de ani ☐ Peste 45 de ani	Identificarea vârstei.
2	Nivelul dumneavoastră de educație: ☐ Studii gimnaziale ☐ Studii liceale ☐ Studii superioare	Identificarea nivelului de educație.
3	Cum definiți educația populară? ☐ Transmiterea tradițiilor și obiceiurilor din generație în generație ☐ Încurajarea respectului pentru valorile culturale locale ☐ Dezvoltarea unor abilități practice specifice comunității	Identificarea cunoștințelor referitoare la educația populară.

4	Cât de familiarizat(ă) sunteți cu tradițiile și obiceiurile culturale din regiunea dumneavoastră? ☐ Foarte bine ☐ Bine ☐ Moderat ☐ Puțin ☐ Deloc	Cunoașterea nivelului de cunoștințe despre tradiții și obiceiuri culturale din zona în care trăiesc.
5	Care sunt cele mai importante tradiții sau obiceiuri respectate în familia dumneavoastră? (Exemplu: sărbători tradiționale, rețete de familie, meșteșuguri, dansuri etc.	Identificarea celor mai importante tradiții și obiceiuri păstrate în familie.
6	Cât de des vorbiți cu copilul despre semnificația tradițiilor familiale? ☐ Foarte des ☐ Des ☐ Ocazional ☐ Rareori ☐ Niciodată	Cunoașterea nivelului la care se află comunicarea cu copiii pe tema studiată.
7	Considerați că educația populară și păstrarea tradițiilor familiale pot contribui la dezvoltarea copilului? ☐ Da, în mare măsură ☐ Da, într-o oarecare măsură ☐ Puțin ☐ Deloc	Cunoașterea opiniilor referitoare la păstrarea tradițiilor și rolul acestora în dezvoltarea copilului.
8	Ce surse utilizați pentru a vă informa despre tradițiile populare? ☐ Discuții cu familia extinsă (bunici, rude) ☐ Evenimente culturale și comunitare ☐ Cărți și materiale educaționale ☐ Resurse online ☐ Nu mă informez activ	Identificarea surselor de informare despre tradițiile populare.
9	Care sunt principalele valori pe care le încurajați în educația copilului dumneavoastră? (selecțați toate variantele care se aplică): ☐ Respect ☐ Disciplina ☐ Creativitatea ☐ Munca în echipă	Identificarea valorilor promovate în familie.
10	În ce măsură includeți în educația copilului dumneavoastră elemente legate de tradiții și cultură populară? ☐ Foarte mult ☐ Destul de mult ☐ Puțin ☐ Deloc	Cunoașterea comportamentului părinților referitor la includerea elementelor legate de tradiții și cultură în educația copilului.
11	Ce activități practice desfășurați împreună cu copilul pentru a-i transmite tradițiile și valorile culturii populare? ☐ Participarea la evenimente culturale locale	Identificarea activităților practice desfășurate pentru a transmite valorile culturale populare.

	☐ Povestiri despre tradiții și obiceiuri ☐ Meșteșuguri sau activități tradiționale	
12	Cum considerați că influențează educația populară dezvoltarea copilului dumneavoastră? ☐ Dezvoltă respectul pentru cultură și tradiție ☐ Îmbunătățește creativitatea și imaginația ☐ Îi oferă un simț al apartenenței	Identificarea opiniilor referitoare la rolul educației populare în dezvoltarea copilului.
13	Ce importanță acordați educației permanente pentru copilul dumneavoastră? ☐ Foarte mare ☐ Mare ☐ Moderată ☐ Scăzută	Cunoașterea importanței educației permanente în cadrul familiei.
14	Considerați că educația familială poate sprijini dezvoltarea continuă a copilului? ☐ Da, foarte mult ☐ Da, într-o oarecare măsură ☐ Puțin ☐ Deloc	Cunoașterea opiniilor referitoare la rolul educației familiale în dezvoltarea continuă a copilului.
15	Care sunt principalele surse de inspirație pentru educația familială? ☐ Familia extinsă ☐ Școala și cadrele didactice ☐ Cărți și resurse online ☐ Comunitatea locală	Identificarea principalelor surse de inspirație în educația familială.
16	Ce tip de sprijin considerați că ar fi util pentru a încuraja educația populară în familie? ☐ Acces la materiale educaționale (cărți, ghiduri, resurse online) ☐ Organizarea de ateliere sau evenimente culturale pentru părinți și copii ☐ Sprijin din partea școlii pentru integrarea tradițiilor în activitățile elevilor	Identificarea nevoilor părinților pentru a încuraja educația populară în familie.
17	Ce dificultăți întâmpinați în transmiterea tradițiilor și obiceiurilor copilului dumneavoastră? ☐ Lipsa de timp ☐ Lipsa de cunoștințe despre tradiții ☐ Interes scăzut al copilului pentru acest subiect	Identificarea dificultăților întâmpinate în transmiterea tradițiilor și obiceiurilor către copii.
18	Ce teme legate de educația populară considerați că ar trebui aprofundate în familie au în școală? ▪ Obiceiuri și tradiții locale ▪ Meșteșuguri și artizanat tradițional ▪ Istoria locală și legende ▪ Muzica și dansurile populare	Cunoașterea temelor considerate util a fi aprofundate atât în familie cât și în școală.
19	În ce formă v-ar plăcea să fie oferite resursele educaționale despre educația populară? ☐ Ateliere practice ☐ Evenimente culturale interactive ☐ Broșuri sau ghiduri scrise ☐ Resurse video sau online	Cunoașterea nevoilor părinților privind resursele de informare.
20	Ați participa la activități comunitare care promovează tradițiile și cultura populară?	Cunoașterea interesului pentru procesul de promovarea a tradițiilor

☐ Da, cu siguranță ☐ Da, ocazional ☐ Nu, dar sunt interesat(ă) să aflu mai multe ☐ Nu, nu mă interesează	și culturii populare în rândul elevilor din clasele primare.
---	--

Scopul aplicării chestionarului: *Identificarea cunoștințelor referitoare la educația populară, precum și cunoașterea interesului pentru procesul de promovarea a tradițiilor și culturii populare în rândul elevilor din clasele primare.*

Analizând răspunsurile subiecților incluși în demersul experimental, putem genera o serie de aprecieri în raport cu această activitate și cu rezultatele obținute. Totodată, remarcăm că prin intermediul acestei activități se identifică noutatea conținutului supus atenției pentru unii dintre părinți dar și interesul suscitât în aprofundarea acesteia pentru a-și îmbunătăți experiența de părinți. Pentru a proba afirmațiile vom recurge la comentariul rezultatelor colectate de la lotul de subiecți ce au participat al experimental de diagnosticare. Datele colectate prin intermediul acestui chestionar au fost prelucrate analitic, prin procese statistice simple, procentual.

Astfel, la itemul 3 care presupune identificarea cunoștințelor referitoare la cunoștințele despre educația populară, 14 dintre ei au definit educația populară ca fiind dezvoltarea abilităților practice specifice comunității, în timp ce 40% dintre respondenți au spus că aceasta înseamnă păstrarea și transmiterea tradițiilor și obiceiurilor din generație în generație iar 32% dintre părinți sunt de părere că educație populară înseamnă încurajarea respectului pentru valorile culturale locale.

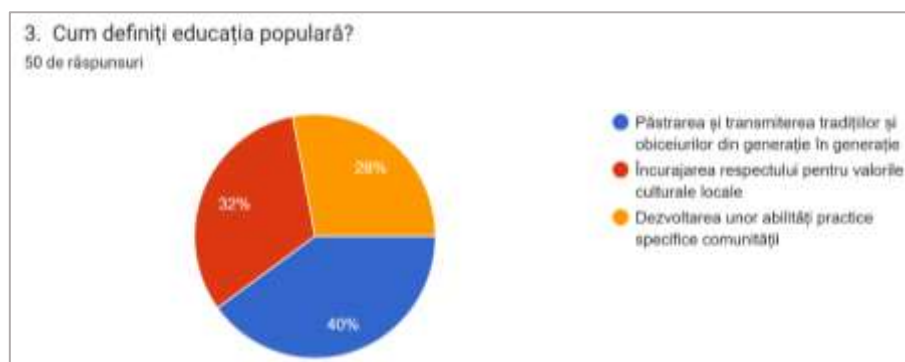

Figura 2. Reprezentarea grafică item nr. 3

La întrebarea 4 *Cât de familiarizat(ă) sunteți cu tradițiile și obiceiurile culturale din regiunea dumneavoastră?* se înscriu pe scala răspunsurilor *foarte bine, bine, moderat, puțin, deloc*. Repartiția răspunsurilor subliniază că respondenții cunosc în proporție de 42% *foarte bine* problema supusă cercetării, 24% au spus că sunt *bine* familiarizați cu tradițiile și obiceiurile culturale din regiunea în care trăiesc, 16% au ales *moderat, puțin* informații sunt doar 7 dintre ei, (14%), iar 2 (4%) au spus că nu au informații *deloc*.

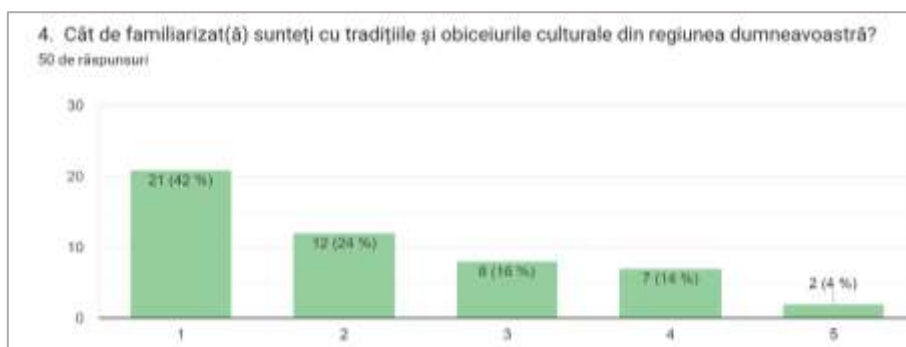

Figura 3. Reprezentarea grafică item nr. 4

În raport cu întrebarea 5, *Care sunt cele mai importante tradiții sau obiceiuri respectate în familia dumneavoastră?* respondenții au oferit informații care au plasat rețetele de familie, dansurile populare, sărbătorile de familie și meșteșugurile ca fiind principalele tradiții și obiceiuri care se respect în familie. Întrebați cât de des vorbesc împreună cu copiii despre semnificația tradițiilor familiale, respondenții au ales pe scala răspunsurilor după cum urmează: 44% *foarte des*, 26% *des*, 16% *ocazional*, 10% *rareori*, 4% *niciodată*. Repartiția răspunsurilor arată că există părinți care niciodată nu vorbesc împreună cu copiii despre semnificația tradițiilor din familie dar și un procent ridicat al celor care foarte des discută acest subiect.

Considerați că educația populară și păstrarea tradițiilor în familie pot contribui la dezvoltarea copilului? este itemul 7, iar 50% dintre părinți au considerat *în mare măsură*, 18% *într-o oarecare măsură*, 16% *puțin*, 4% *deloc*. La întrebarea 8 respondenții au oferit informații despre *sursele de informații despre tradițiile populare*. Astfel, 32% au spus că discută cu familia extinsă, cu bunici și rude, 34% se informează din comunitate și evenimente culturale, iar 6% dintre ei nu se informează activ.

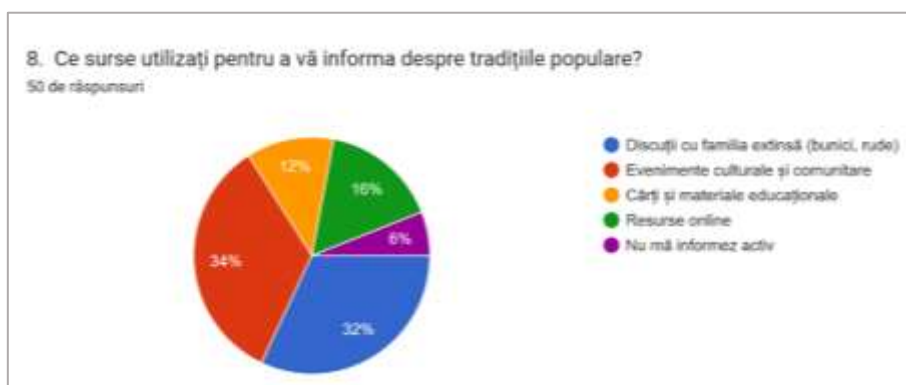

Figura 4. Reprezentarea grafică a itemului 8

Întrebați *Care sunt principalele valori pe care le încurajați în educația copilului dumneavoastră?*, subiecții au ales cu mai multe variante de răspuns astfel: *Respectul* în proporție de 70%, *Disciplina*, 76%, *Creativitatea* 46%, *Munca în echipă* 34%.

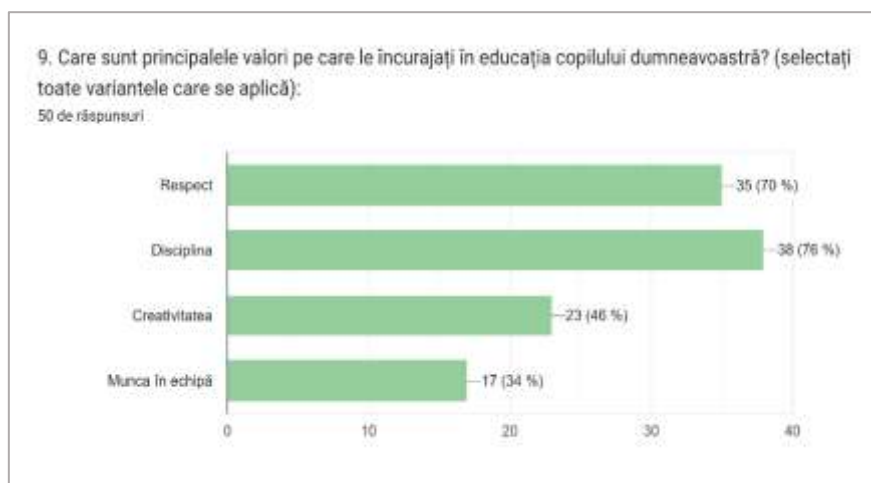

Figura 5. Reprezentarea grafică a itemului 9

În ce măsură includeți în educația copilului dumneavoastră elemente legate de tradiții și cultură populară? este întrebarea 10 din chestionar. Din distribuția procentuală observăm că 48% dintre părinți include în educația copiilor elemente specific tradițiilor și culturii populare, în timp ce 2% nu recurg la acest fapt.

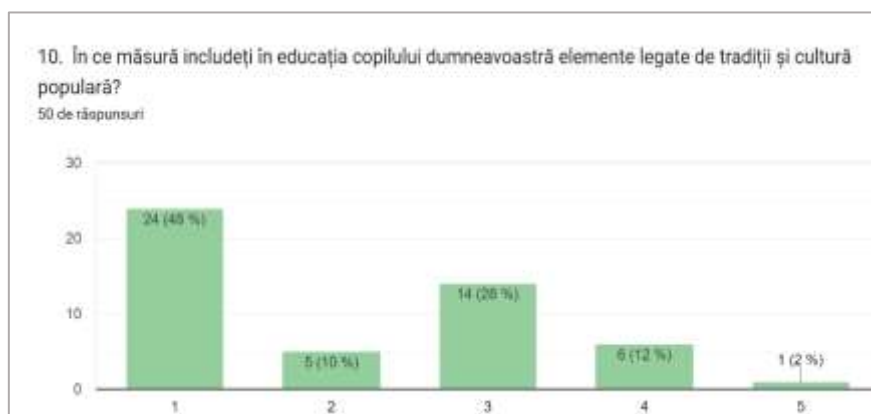

Figura 6. Reprezentarea grafică a itemului 10

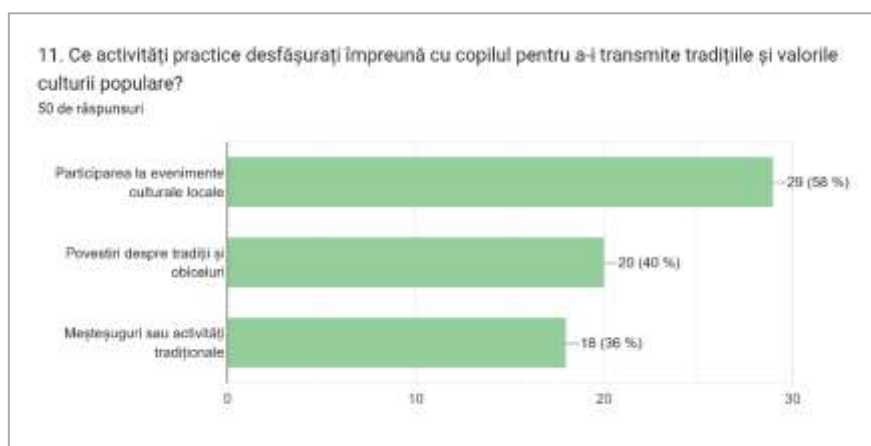

Figura 7. Reprezentarea grafică a itemului 11

Ce activități practice desfășurați împreună cu copilul pentru a-i transmite tradițiile și valorile culturii populare? este itemul 11 iar 48% dintre părinți au spus că participă la evenimente culturale locale, 40% le spun copiilor povestiri despre tradiții și obiceiuri iar 36% dintre ei desfășoară activități de meșteșug.

La întrebarea 12 care le cerea părinților să spună cum influențează educația populară dezvoltarea copiilor, mai mult de jumătate, 52% au spus că dezvoltă respectul pentru cultură și tradiție, 18% dintre ei consideră că le oferă simțul apartenenței iar 30% dintre ei sunt de părere că le îmbunătățește creativitatea și imaginația. La *importanța acordată educației permanente privind copiii*, 58% au spus că acordă o importanță foarte mare iar 2% nu s-au gândit la acest aspect deloc. Întrebați dacă educația familială poate sprijini dezvoltarea continuă a copilului, 54% dintre părinți sunt de acord și niciun părinte nu a precizat că nu ar avea educația populară acest rol. În cadrul cercetării am vrut să aflăm care sunt principalele surse de informații pentru părinți în ceea ce privește educația familială. Conform datelor centralizate, 54% dintre subiecți se informează în interiorul familiei extinse, 52% au ca sursă de informare în acest sens școala și cadrele didactice, iar cărțile și resursele online sunt de ajutor pentru 48% dintre părinți, în timp ce 26% aleg să se informeze în comunitate.

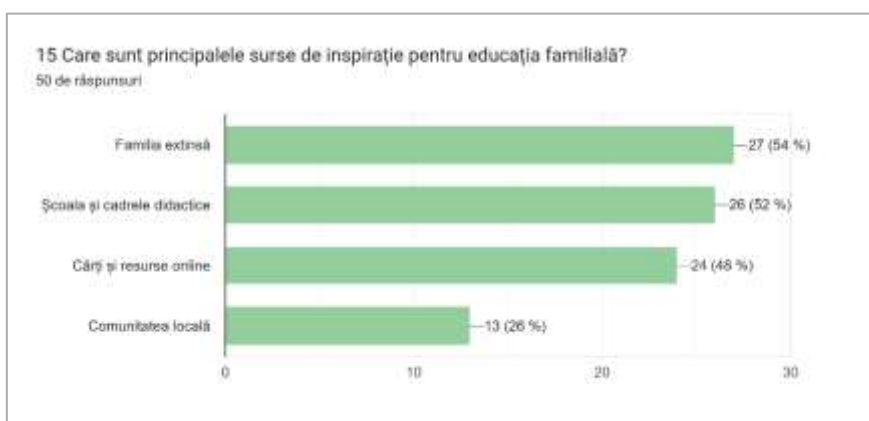

Figura 8. Reprezentarea grafică a itemului 15

În urma adresării întrebării 16 *Ce tip de sprijin considerați că ar fi util pentru a încuraja educația populară în familie?* cu scopul de aflare a tipului de sprijin necesar pentru încurajarea educației populare, descoperim că 46% dintre ei consideră potrivit accesul la materiale educaționale online, 30% sunt de părere că potrivite ar fi atelierele pentru părinți și copii, iar 24% ar avea nevoie de sprijin din partea școlii pentru a integra tradițiile în activitățile elevilor. La întrebarea 17, *care urmărește precizarea dificultăților întâmpinate în problema supusă cercetării*, aflăm că 48% dintre subiecți se confruntă cu lipsa cunoștințelor despre tradiții, alți 28% nu pot transmite tradițiile și obiceiurile copiilor din lipsa de timp, iar 24% sunt împiedicați de lipsa interesului din partea copilului pentru acest subiect.

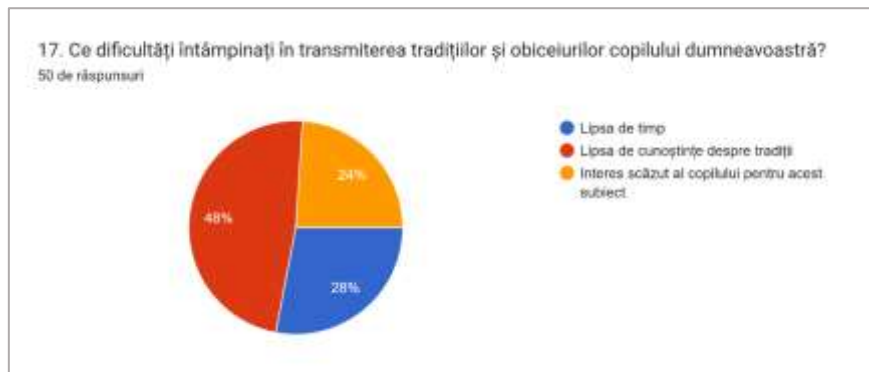

Figura 9. Reprezentarea grafică a itemului 17

Legat de temele ce ar trebui abordate în familie și la școală, părinții sunt de părere în proporție de 40% că obiceiurile și tradițiile locale sunt importante, alți 28% văd importante meșteșugurile și artizanatul tradițional, 14% au optat pentru muzică și dansuri iar 18% pentru istorie locală și legende. Întrebați sun ce formă ar prefera resursele educaționale oferite pentru educația populară, părinții prefer în procente de 46% atelierele practice și doar 10% ar prefera resurse video sau online. La întrebarea 20, care urmărește disponibilitatea părinților privind activitățile comunitare ce promovează tradițiile și cultura populară, 58% au spus că ar participa la astfel de activități, 22% se arată interesați doar ocazional, 10% nu ar participa, însă ar fi dispuși să afle noi informații, în timp ce 10% nu sunt interesați de acest fenomen.

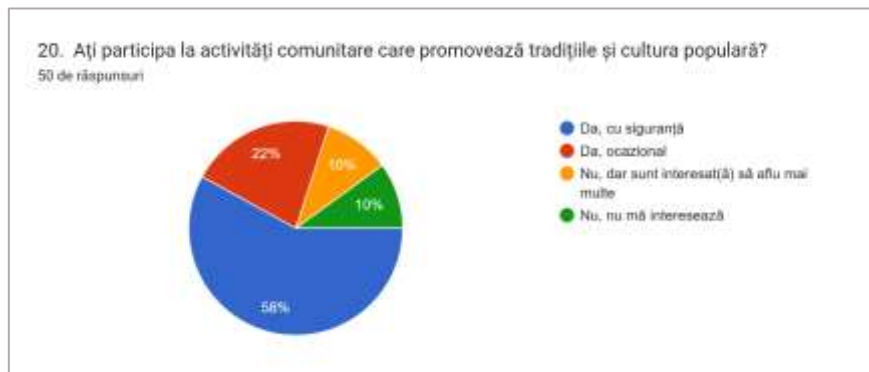

Figura 10. Reprezentarea grafică a itemului 20

Analiza cantitativă și calitativă a datelor pe care ni le-a furnizat activitatea de constatare, conduce la următoarele concluzii:

- Se face evident nivelul scăzut al cunoștințelor părinților elevilor din clasele primare cu referire la tradiții și implicit la educația populară, constatându-se superficialitate în oferirea unor răspunsuri ce țin de elementele specifice culturii populare din cadrul familiei. Observăm că în prima parte a chestionarului 48% dintre părinți spun că includ elemente ale culturii populare în educația familială iar la final, un procent îngrijorător de mare în raport cu semnificația problemei supusă cercetării, 48% spun că nu au informații despre tradiții. Unul dintre factori poate fi caracterul intuitiv cu

care este tratată tema supusă atenției dar și lipsa de documentare determinată de absența continuității tradițiilor și obiceiurilor în familie, o importanță redusă acordată subiectului în sine.

- Se remarcă totodată dorința aprofundării activităților ce promovează obiceiurile și tradițiile locale.
- Se face evidentă nevoia părinților de sprijin pentru a încuraja educația populară în familie, optând în mare parte pentru resurse educaționale tipărite sau online dar și organizarea de ateliere sau evenimente culturale pentru părinți și copii.
- Se constată un interes ridicat al părinților cu privire la participarea în cadrul activităților comunitare cu scopul promovării tradițiilor și culturii populare, în direcția autoperfecționării, clarificării dar și pentru a dobândi experiență, necesară educației familiale, ca fundament al culturii populare.

Bibliografie

1. CODUL EDUCAȚIEI DIN REPUBLICA MOLDOVA nr.152 din 17.07.2014 În *Monitorul Oficial* nr. 319-324/634 din 24.10.2014.
2. MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, *Repere pentru proiectarea, actualizarea și evaluarea Curriculumului Național. Documente de politici educaționale*. Publicat la 31.10.2019. Disponibil https://www.edu.ro/sites/default/files/DPC_31.10.19_consultare.pdf [Accesat 21.06.2025].
3. MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, TINERETULUI ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE. *Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*. Disponibil <https://copii.gov.ro/1/wp-content/uploads/2024/12/legea-nr-272-2004-privind-protectia-si-promovarea-drepturilor-copilului-1.pdf> [Accesat 22.06.2025].
4. ONCIULESCU, D. *Pedagogia tradițională populară bănețeană*. București: Editura Litera, 1983.
5. SILISTRARU, N. *Etnopedagogie și educație*. Chișinău: UST, 2021. ISBN 978-9975-76-295-3.
6. SILISTRARU, N. *Metodologia experimentului pedagogic (Ghid metodologic)*. Chișinău: UST, 2022. ISBN 987-9975-76-395-0.
7. VOLKOV, GH. *Pedagogia populară*, Moscova: Editura Examen, 1999.

Recepționat / Received: 25.08.2025

Acceptat / Accepted: 19.09.2025

Email: luiza.axinte21@gmail.com
nsilistraru@gmail.com